

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Discrimen inter bonum & malum latronem, qui cum Christo crucifixi sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

sed fur erat, & jam dudum harpagando se se ad proditionem faciendam disponebat.

Eiuscmodi diuersitatem etiam in duobus latronibus, qui utrimque Christum in ligno pendentem stipauerunt, luculentum exemplum propositum habemus. In eodem agro nequitiae, in eadem naui crudelitatis, in eadem homicidij mola deliquerunt. Damnantur ambo: ducuntur cum Christo ad supplicium *Luc. 23: 39.* ambo: ambo suspenduntur: ambo, in ipsa lethi janua, vident, audiuntque Christum Salvatorem; prodigia Solis & Lunæ cernunt ambo; ambo, terra contremiscente, in crucibus suis concutiuntur. Quin & ambo, ut volunt Origenes, Athanasius, Hilarius, Chrysostomus, alijque multi & magni authores, paulò antè, conuicia coniecerant in Redemptorem. Quàm in omnibus rebus pares dispari morte defuncti sunt? Vnus post conuicia in Christum jactata, patientia, mansuetudine, miraculis motus, credidit; alter in infidelitate persistit; vnum, sarcasmi vice, timorem prædicavit, alter conuiciari perrexit: vnum eodem adhuc die cum Christo fuit in Paradiso, alter de cruce lignea ad igneos cruciatus, & æternos gemitus descendit. Vnde hoc discrimen? Non in Christo, qui medius pendens æquè vni ac alteri vicinus fuit; & eadem miracula vtriq; spectanda exhibuit. Sed vnum ferrea & obstinata voluntas perdidit; alter in se descendens dignum se suo supplicio, indignum cruce Christum agnouit. Itaque lucem à diuina sapientia effulgentem acceptauit, eamque secutus Christum, & sua delicta confessus meruit intrare in Paradisum. Quemadmodum & alter meruit in Acheruntem præcipitari, quia diuinum lumen & nutum repudiavit. Itaque cùm vterque in mola esset impietatis, rotaque scelerum verretetur, quam crudelitas agitabat; alter fuit electus, vt esset vas misericordia, in quo Christus fidem, humilitatem, pœnitentiam, diuinamque suam gratiam depositus; ipso etiam ad gratiæ acceptationem cooperante; alter vero fuit in suis flagitijs, malitiaque relictus, tamquam vas ire, à Deo, ob culpam obstinationemque suam pertinacissimam reprobatum.

Duo hinc trahenda sunt documenta. Primum est, eos, qui à tentationibus victi percunt culpam non Deo, sed sibi met ipsi

VII.

Athanasius
serm. conix.
omnes hære-
ses. Iuuenc.
lib. 4. hist.
Euangelij

Rom 9: 22.

IX.

attit.